

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/63/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010033
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4621010033.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a JUDr. Stanislava Libanta, v trestnej veci obžalovaného F. S., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona účinného do 31.12.2020 a iné, o odvolaniach prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany a obžalovaného F. S. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 09.06.2021, sp. zn. 2T/6/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10. novembra 2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u
je napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo výroku o ochrannom dohľade.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovanému

F. S., narodenému XX.XX.XXXX v B. v I. republike,
rod. V. trvale bytom B. - U., F. XX/X, I. republika,
t.č. vo výkone trestu odňatia slobody vo X. X.,
O. míru XX, I. republika,

u k l a d á

podľa § 2X9 odsek 1 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, za nezistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, zistených priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov a 6 (šesť) mesiacov,

podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia,

podľa § 62 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu pobytu na území Slovenskej republiky na 5 (päť) rokov.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného F. S., rod. V. narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a , pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Horeuvedeným rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný F. S., rodený V. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a,b/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31.12.2020 a z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2020, na tom skutkovom základe, že :

v čase od XX:XX do XX:XX hod. dňa XX.XX.XXXX prišiel v obci G. na H. Y., pred budovu P. družstva G. č. X/X, k tam odparkovanému a riadne uzamknutému osobnému motorovému vozidlu značky Škoda SuperB, striebornej metalízy, TEČ: BN-XXXBB, ktorého majiteľom bol U. M., na ktorom prineseným kusom betónu rozbil okno na strane spolujazdca vodiča, pričom kus betónu zostal na sedadle vodiča, následne cez takto vzniknutý otvor odcudzil z vozidla, konkrétne zo sedadla spolujazdca vodiča, veci, ktoré boli prekryté žltou igelitovou taškou zn. Billa a to konkrétne pánsku peňaženku čiernej farby, v ktorej bola finančná hotovosť vo výške 200 Eur, taktiež doklady ako občiansky preukaz č.: HH XXXXXX, vodičský preukaz, preukaz poisťovne Dôvera zdravotná poisťovňa, strojnicky preukaz, preukaz na nakladač, karta vodiča k nákladným motorovým vozidlám, čím krádežou týchto dokladov bola spôsobená škoda 93 Eur, platobná karta poškodeného k účtu č.: F vedenom v F. sporiteľni, a.s., všetko na meno poškodeného, taktiež stravné lístky zn. Doxx v počte 10 ks (á 3,60 EUR), 1 ks (á 5,00 EUR) a vzduchovú pištoľ zn. H. F čiernej farby, v.č.: XXJXXXXX, na vymeniteľné bombičky CO2, so zásobníkom s 24 ks nábojov streliwa Diabolo O 4,5 mm v celkovej hodnote 117 Eur, následne sa obžalovaný presunul s odcudzenými vecami do mesta Z. na H. M. V. č. XXXX/XA do Hypermarketu TESCO, kde vykonal dňa XX.XX.XXXX za tam nakúpený tovar v čase XX:XX hod. a XX:XX hod. s odcudzenou platobnou kartou F. dve bezkontaktné platby na sumy 17,48 Eur a 17,99 Eur, odtiaľ sa presunul na Ul. P. O. B. č. XXXX/XX v Z. do predajne Takko Fasion, kde vykonal za tam nakúpený tovar dňa XX.XX.XXXX v čase o XX:XX hod. s odcudzenou platobnou kartou F. ďalšie dve bezkontaktné platby na sumy 9,99 Eur a 19,99 Eur, teda spolu bezkontaktné zaplatil 65,45 Eur, čím vyššie uvedeným konaním spôsobil poškodenému U. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX, škodu krádežou a bezkontaktnými platbami vo výške 516,45 Eur a poškodením vozidla škodu vo výške 40,00 Eur, hoci bol odsúdený Okresným súdom Malacky, rozsudkom pod sp.zn. 1T/89/2016 zo dňa 13.12.2017, právoplatným a vykonateľným dňa 21.02.2018, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona.

Za to mu bol uložený podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, za nezistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, zistených priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov (chýba „úhrnný a § 41 ods. 1 Tr. zak.“). Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu uložil povinnosť nahradiť poškodenému U. M., nar. XX.XX.XXXX v V. nad V., trvale bytom P. XXX, škodu vo výške 322,45 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal poškodeného U. M., nar. XX.XX.XXXX v V. nad V., trvale bytom P. XXX, so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Uvedený rozsudok v zákonnej lehote odvolaniami napadli :

- prokurátor čo do výroku o treste a v neprospech obžalovaného, ktorým napádal výmeru uloženého trestu odňatia slobody, ktorú považoval za neprimerane nízku a to z dôvodu, že obžalovaný má v Českej republike evidovaných 27 odsúdení a na území Slovenskej republiky 11 odsúdení, pričom predchádzajúce tresty odňatia slobody nespĺnili svoju funkciu a preto navrhol po zrušení napadnutého rozsudku podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Tr. por. podľa § 322 odsek 3 Tr. por. uložiť obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

- obžalovaný čo do výroku o treste, keď sa vzhľadom na priznanie domáhal priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a uloženia trestu odňatia slobody v nižšej výmere.

Na verejnom zasadnutí :

- obžalovaný požiadal o jeho vykonanie v jeho neprítomnosti, prostredníctvom obhajcu predniesol dôvody odvolania a domáhal sa uloženia trestu odňatia slobody v nižšej výmere, odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné,

- prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na písomných dôvodoch a návrhoch odvolania. Odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - prokurátorom a obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku, proti ktorému odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, a zistil, že dôvodné je len odvolanie prokurátora.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom a možnom rozsahu a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a to všetko za dodržania určitých zásad tzv. kontradiktórneho procesu zakomponovaných do Trestného poriadku. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov a na právne úvahy, akými sa riadil pri ich hodnotení a tiež na právne závery, ku ktorým dospel. V tomto smere odvolací súd nezistil žiadne nedostatky a pochybenia, keď pri hodnotení dôkazov nevyhnutných z hľadiska rozhodnutia o podanej obžalobe, súd I. stupňa postupoval správne a vyhodnotil ich jednotlivo i v ich súhrne tak ako to určujú kritériá § 2 ods. 12 Tr. por., vrátane vyhodnotenia obhajoby obžalovaného. Spáchanie žalovaného skutku je obžalovanému spoľahlivo preukázané súhrnom svedeckých dôkazov (poškodeného M., svedkyne X. a T.) a listinnými dôkazmi (kamerový záznam, výpis z účtu).

Súd I. stupňa správne zistil, že konanie obžalovaného v zmysle zisteného skutkového stavu veci napĺňa všetky formálne znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a, b/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31.12.2020 a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2020.

Voči skutkovým a právnym záverom súdu I. stupňa obžalovaný ani prokurátor nevzniesli žiadne námietky a výrok o vine odvolaniami nenapadli.

Odvolací súd pri preskúmaní odvolaním napádaného výroku o treste zistil, že súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku (strany 6-7) poukázal na fakty zistené ohľadne osoby obžalovaného, na právne úvahy, na základe ktorých dospel k záveru o uložení kombinácie trestu odňatia slobody a ochranného opatrenia.

Podľa § 34 ods. 1, 4/ Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Citované ustanovenie obsahuje nielen prvky represívne ale aj výchovné. Je pritom prísne individuálne v každej trestnej veci a u každého páchatela osobitne, oba prvky skúmať v kombinácii so zistenými skutkovými zisteniami a faktami zistenými ohľadne osoby obžalovaného.

Čo sa týka druhu uloženého trestu odňatia slobody, tento odvolací súd považuje za správny a zákonný, nie však jeho výmeru a to z dôvodov uvádzaných prokurátorom, pričom nad rámec ním uvádzaných dôvodov zistil aj ďalšie, ktoré výrazne svedčia v neprospech obžalovaného.

Prioritne sa jedná o okolnosti a fakty, ktoré charakterizujú osobu obžalovaného, ktorý podľa odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry SR sa dostal 11 - krát do rozporu so zákonom od roku 1990 a to v prevažnej miere za spáchanie majetkovej trestnej činnosti a v 7 prípadoch ! od roku 2008 pre spáchanie trestného činu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. Tento fakt umožňuje konštatovanie, že v

osobe obžalovaného sa jedná o „superšpeciálneho recidivistu“, ktorý sústavne pácha rovnakú trestnú činnosť a u ktorého ani výkon predchádzajúcich nepodmienečných trestov odňatia slobody nevedol k náprave. Naposledy bol obžalovaný uznaný vinný rozsudkom Okresného súdu Trenčín 3T/83/2020 pre rovnaký trestný čin, ktorý mal spáchať dňa 18.03.2019 v Ilave za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Tento rozsudok napadol odvolaním obžalovaný, o ktorom ku dňu konania verejného zasadnutia rozhodnuté nebolo. V tejto veci bude zrejme prichádzať do úvahy uloženie spoločného trestu. Z hodnotenia Väznice Valdice, ČR, vyplýva, že obžalovaný aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, ktoré mu bol uložený za spáchanie majetkovej trestnej činnosti, vrátane trestného činu neoprávneného obstarania, falšovania a pozmeňovania platobného prostriedku podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona Českej republiky (obdoba nášho § 219 odsek 1 Tr. zák.) a zároveň má nariadený výkon ďalšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky 4 mesiace, ktorý mu bol uložený za ten istý trestný čin. Vzhľadom na § 7b odsek 2 Tr. zák. je možné na tieto odsúdenia prihladiť ako keby boli vydané súdom Slovenskej republiky. Z výkonu trestu odňatia slobody je hodnotený kladne, pokyny a nariadenia plní, nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný.

Berúc do úvahy právny záver, že u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Tr. zák. (písomné vyjadrenie obžalovaného o priznaní sa k trestnej činnosti nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., pretože nebolo deklarované v rámci procesného úkonu - výsluchu obžalovaného), ale len dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. - spáchal 2 trestné činy, podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a to, že bol už za trestný čin odsúdený a to s poukazom (nie na rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/89/2016, ktorý je znakom skutkovej podstaty) ale vzhľadom na ďalšie odsúdenia - napr. OS Martin sp. zn. 3T/94/2008, OS Prievidza sp. zn. 2T/145/2008, je potrebné považovať trest uložený obžalovanému v napadnutom rozsudku za neprimerane mierny v zmysle § 321 odsek 1 písm. e/ Tr. por.

Preskúmaním správnosti výroku o treste, odvolací súd zistil, že súd I. stupňa neuviedol, že trest odňatia slobody obžalovanému ukladal ako úhrnný v zmysle kritérií § 41 odsek 1 Tr. zák.

Odvolací súd po zistení dôvodnosti prokurátora a s poukazom na horeuvedené právne úvahy zrušil napadnutý rozsudok z dôvodov uvedených v § 321 odsek 1 písm. b/, d/, e/, odsek 2 Tr. por. vo výroku o treste a vo výroku o ochrannom dohľade. Následne pri ukladaní trestu upravil zákonom ustanovenú trestnú sadzbu pri najprísnejšom trestnom čine - § 219 odsek 1 Tr. zák. - 1 až 5 rokov odňatia slobody, postupom podľa § 38 odsek 2, 4 Tr. zák. na trestnú sadzbu 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov odňatia slobody. V rámci nej dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného, ktorý ako už bolo konštatované je „superšpeciálnym recidivistom“, je možné dosiahnuť len trestom odňatia slobody na hornej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby a to vo výmere 4 rokov a 6 mesiacov s jeho výkonom v ústave na výkonom trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia vzhľadom na splnenie zákonných podmienok uvedených § 48 odsek 2 písm. b/ Tr. zák.

Súd I. stupňa uložil obžalovanému aj ochranné opatrenie - ochranný dohľad v trvaní 2 rokov a to podľa § 76 odsek 2 Tr. zák, ktorý však žiadnym spôsobom neodôvodnil a len poukázanie text citovaného zákonného ustanovenia nemožno považovať za dostatočné. V prípade, ak by bol súd I. stupňa dôslednejším mal prihladiť na to, že aktuálne je obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody na území Českej republiky a to až do 16.08.2025. Vzhľadom na predpoklad, že teraz uložený nepodmienečný trest odňatia slobody začne vykonávať až následne, a to po procese vyplývajúcom zo zákona č. 549/2011 Z.z. je bez praktického významu uloženie tohto ochranného opatrenia.

Odvolací súd ďalej zistil, že v rámci rozhodovania o druhu trestu pochybil súd I. stupňa, keď sa vôbec nezaoberal a neskúmal zákonné podmienky na uloženie trestu zákazu pobytu podľa § 62 odsek 1, odsek 2 Tr. zák.

Podľa tohto ustanovenia súd môže uložiť trest zákazu pobytu na jeden až päť rokov za úmyselný trestný čin ako to vyžaduje so zreteľom na doterajší spôsob života páchatel'a miesto spáchania činu ochrana verejného poriadku, rodiny, zdravia, mravnosti, alebo majetku.

Obžalovaný je štátnym príslušníkom Českej republiky, nemá na území SR trvalý ani prechodný pobyt, v súčasnosti a tu ani nezdržuje.

Pretože uloženiu tohto trestu si vyžaduje ochrana majetku občanov Slovenskej republiky a s prihliadnutím na doterajší kriminálny spôsob života obžalovaného, ktorý sústavne páchal úmyselnú trestnú činnosť na našom území, pristúpil odvolací súd k uloženiu tohto trestu obžalovanému na maximálnej možnej zákonnej hranici vo výmere 5 rokov.

Odvolací súd je presvedčený, že uložená kombinácia trestov plne zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného a ako taká je schopná splniť účel trestu nie len z hľadiska individuálnej ale aj generálnej prevencie.

V ostatných častiach - odvolaním nedotknutých - zostal napadnutý rozsudok nezmenený.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti alebo fakty, na základe ktorých by bolo možné zmierniť výmeru trestu uloženú obžalovanému v napadnutom rozsudku, jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Výroky tohto rozsudku boli prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).